

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο περί της εκκλήτου προσφυγής κληρικών από την Λιθουανία που είχαν καθαιρεθεί από το Πατριαρχείο Μόσχας

[Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Υπό το ωμοφόριο του [Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου](#) τέθηκαν κληρικοί από την Λιθουανία οι οποίοι είχαν προσφύγει προς το Φανάρι, δια της εκκλήτου προσφυγής που άσκησαν, καθώς είχαν καθαιρεθεί από το [Πατριαρχείο Μόσχας](#).

Υπενθυμίζεται ότι με βάση τους Κανόνες 9 και 17 της Δ' Οικουμενικής Συνόδου το αποκλειστικό προνόμιο της ευθύνης για το έκκλητο έχει ο Οικουμενικός Πατριάρχης.

Ύστερα από ενδελεχή μελέτη της περίπτωσης των Πρωθιερέων **Vladimiras Seliavko** και **Vitalijus Mockus** και των Πρεσβυτέρων κ. **Vitalis Dauparas**, **Gintaras Sungaila** καί **Georgy Ananiev**, ο Παναγιώτατος εισηγήθηκε την άρση

της καθαίρεσης από την ιερωσύνη και την αποκατάστασή τους.

Όπως σημειώνεται στην ανακοίνωση του Οικουμενικού Πατριαρχείου, **“οἱ λόγοι δι’ οὓς ἐπεβλήθησαν αἱ ποιναὶ οὐδόλως προέρχονται ἐκ κριτηρίων ἐκκλησιαστικῶν, ἀλλὰ ἐκ τῆς δικαίας ἐναντιώσεως τῶν εἰρημένων κληρικῶν εἰς τόν πόλεμον τῆς Οὐκρανίας”**.

Συνέπεια αυτής της εξέλιξης ο Οικουμενικός Πατριάρχης τους δέχθηκε, κατόπιν αιτήματος τους, υπό το σεπτό του ωμοφόριο.

Αναλυτικά η ανακοίνωση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου:

Πρό τινων μηνῶν ἀπηυθύνθησαν διά γραμμάτων τῇ Ἀ.Θ.Παναγιότῃ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως – Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ κ.κ. Βαρθολομαίῳ οἱ ἐκ Λιθουανίας Αἰδεσιμολογιώτατοι Πρωθιερεῖς κ. Vladimiras Seliavko καί Vitalijus Mockus καί Πρεσβύτεροι κ. Vitalis Dauparas, Gintaras Sungaila καί Georgy Ananiev, καθυποβληθέντες τῇ ποινῇ τῆς ἀπό τῆς ιερωσύνης καθαιρέσεως ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, καί ἤσκησαν, καθ’ ὃ ἔχουσι δικαίωμα, ἐκκλητον προσφυγὴν ἐνώπιον Αὐτοῦ.

Ὁ Πατριάρχης ἡμῶν, ἀποκλειστικῶς ἔχων, ἔκ τε τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων (9 καί 17 τῆς Τετάρτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου) καί ἐκ τῆς καθηγιασμένης πράξεως τῆς Ἐκκλησίας, καί τήν τῆς ἐκκληίου εὐθύνην, ἀπεδέξατο τά ὑποβληθέντα αἰτήματα.

Μετά ἀπό ἐνδελεχῆ μελέτην τῶν ὑπό κρίσιν περιπτώσεων, διεπιστώθη ἀφ’ ἐνός μὲν ὅτι αὗται εἶχον τελεσιδικήσει ἐνώπιον τῆς ἐπιβαλοῦσης τὰς ποινὰς ἐκκλησιαστικῆς των ἀρχῆς, ἀφ’ ἐτέρου δέ ὅτι οἱ λόγοι δι’ οὓς ἐπεβλήθησαν αἱ ποιναὶ οὐδόλως προέρχονται ἐκ κριτηρίων ἐκκλησιαστικῶν, ἀλλὰ ἐκ τῆς δικαίας ἐναντιώσεως τῶν εἰρημένων κληρικῶν εἰς τόν πόλεμον τῆς Οὐκρανίας. Δι’ ὃ καί ὁ Παναγιώτατος, κρίνας ἀμετακλήτως τὰς ἐκκληίους αὐτάς προσφυγὰς, εἰσηγήθη τῇ περί Αὐτόν Ἀγίᾳ καί Ἱερᾷ Συνόδῳ τήν ἄρσιν τῆς ἐπ’ αὐτοὺς ἐπιβληθείσης ἀπό τῆς ιερωσύνης καθαιρέσεως καί τήν ἀποκατάστασίν των εἰς τόν ὃν ἔφερον ἐκκλησιαστικόν βαθμόν, ὅπερ καί ὁμοφώνως ἀπεφασίσθη.

Πρός τούτοις καί μετά τήν οὕτως γενομένην ἀποκατάστασιν, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἐδέχθη, κατόπιν αἰτήματός των, ὑπό τό σεπτόν ὠμοφόριον Αὐτοῦ τοὺς διαληφθέντας κληρικούς, λαβὼν ὑπ’ ὅψιν τά περί τοῦ Θρόνου Αὐτοῦ παραδεδομένα, ὡς ἄλλως τε ἐνδεικτικῶς καταγράφονται καί εἰς τήν τοῦ Θεοδώρου Ἀντιοχείας τοῦ Βαλσαμῶνος ἐρμηνείαν εἰς τε τοὺς 17ον καί 18ον Κανόνας τῆς ἐν Τρούλλῳ ἀλλὰ καί εἰς τόν 10ον τῆς Ἑβδόμης Οἰκουμενικῶν

Συνόδων («Ἀπὸ δὲ τοῦ παρόντος κανόνος σημείωσαι ἐν ῥητῷ, ὅτι μόνῳ τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως ἐφεῖται κληρικοὺς ἀλλοτρίους δέχεσθαι, καὶ δίχα ἀπολυτικῆς γραφῆς τοῦ χειροτονήσαντος αὐτοὺς»).